

*Abiturientės Mantos Bajelytės
tapybos darbai:*

*„Audra“,
„Tyla“,
„Vienišas medis“,
„Šaltis“.*

Anksčiau ar vėliau ateis diena, kai visi tapsime dvyliktokais, kai teks palikti savo antrąją mamą - auklėtoją ir antruosius namus - mokyklą. Šiomet auklėtinius į gyvenimą išlydi mokytojos Vida Kilčiauskienė ir Nijolė Vengraitienė. Ta proga jas ir kalbiname.

-Kokie buvo šie mokslo metai?

Mokytoja Nijolė: Paskutiniai ir lieka paskutiniai...Jie prabėgo labai greit ir ramiai.

Mokytoja Vida: Auklėtiniams jie buvo įtempti. Daug jėgų atėmė tradicinio spektaklio ruošimas, po to labai rimtas apsisprendimas dėl brandos egzaminų pasirinkimo...

- Kokie įvykiai labiausiai įstrigo širdyje?

Mokytoja Nijolė: Skaudžiausia, kad ne su visais auklėtiniais radau bendrą kalbą... Bet daugiau yra gražių prisiminimų.

Mokytoja Vida: Įstrigo, kai auklėtiniai buvo šeštokai ir dalyvavo olimpinėje dienoje. Prizai buvo obuoliai ir apelsinai. Kadangi mokinių daug, tai vaisius dalinome į keturias dalis. kažkas labai graudžiai verkė, kad negavo viso apelsino...

- Kaip bėgant laikui keitėsi Jūsų ir auklėtinių bendravimas?

Mokytoja Nijolė: Kai buvo maži, problemų neturėjome. Augant vaikams, jų atsirado ir daugėjo.

Mokytoja Vida: Manau, kad mūsų bendravimas nesikeitė. Auklėtiniai užaugo mano akyse, aš su jais nuo penktos klasės...

-Kokių kliūčių iškilo, kai dabartiniai abiturientai buvo paaugliai, su kuriais kartais neįmanoma susikalbėti?

Mokytoja Nijolė: Kliūčių? Aišku, jų buvo, bet apie tai nesinori kalbėti.

Mokytoja Vida: Auklėtiniai buvo gana drausmingi, gerai mokėsi, nepraleidinėjo pamokų. Jie nebuvo „paaugliai, su kuriais neįmanoma susikalbėti“. Dabar abiturientai jau suaugę žmonės, kuriems reikalingas tik draugiškas patarimas.

-Ko norėtumėte palinkėti savo auklėtiniams?

Mokytoja Nijolė: Mielieji, iš mokyklos išsineškite pačius gražiausius prisiminimus, kad jie suteiktų jėgų Jūsų ateities darbams ir svajonėms. Atminkit: susirasti gyvenime vietą – sunkiau nei išspręsti lygtį.

Mokytoja Vida: Šiandien Abiturientams prasideda tūkstančio mylių kelionė. Tegul Jų svajonės įgauna sparnus, tegul Jie pradeda didelius darbus, planuoja savo ateitį. Telydi sėkmė brandos egzaminuose ir laimingo Jums kelio, mieli Abiturientai!

-Na, ir tradicinis mano klausimas: ko norėtumėte palinkėti mokyklos laikraščiu?

Mokytoja Nijolė: Linkiu originalių idėjų ir minčių.

Mokytoja Vida: Įdomių susitikimų ir diskusijų su mokiniais, mokytojais ir įžymiais žmonėmis. Rašykite apie aktualias problemas, tobulėkite...

-Ačiū už interviu.

SUDIE. MOKYKLA

Rasa Mačiulytė, 9a

Mieli Dvyliktokai,

Gyvenimas yra dinamiškas: keičiasi siekimai ir tikslai, bet svarbiausia – suprasti, kas Jums teikia laimę. Džiaukitės, darydami tai, kas Jums patinka, ir gerbkite save už tai, kad sugebate džiaugtis ir suprantate, ko trokštate. Juk mes – žmonės, kurie gyvenime ieškome tiesos, šėrio, grožio, savitarpio supratimo, mes – kaip ta dykumos Rožė, kuri be perstojo ieškojo savo kelio pas Mažąjį Princa. Ta Rožė, kuri iškentė visus likimo išbandymus, kuriai teko daug ką prisijaukinti ir suprasti. Tokias pat likimo dovanas Jums irgi teks išgyventi, gilaus gyvenimo šaltinio reiks ieškoti vėtur, didžiajame būties vandenyne...

Tad linkime Jums pažinti ne tik save, bet ir kitus, kad galėtumėte pasirinkti teisingą gyvenimo kelią ir džiaugsmą ir laimę. Tam reikia valios, tvirtybės ir pasitikėjimo savimi. Linkim kaip dykumos Rožei suprasti gyvenimo tiesą...

Vienuoliktokai

ABITURIENTŲ MINTYS PALIEKANT MOKYKLĄ

Dar negaliu patikėti, kad jau baigiu mokyklą.... Dvylika metų praėjo labai greit...Gaila viską palikti ir pradėti naują gyvenimo etapą. Norečiau palinkėti draugams sėkmingai išlaikyti egzaminus ir pasirinkti teisingą gyvenimo kelią.
Ieva Valionytė, 12b

Kai atėjau į aštuntą klasę, su pavydu žiūrėjau į dvyliktokus, kurie atrodė tokie suaugę, protingi, drąsūs... O dabar ir mes jau dvyliktokai...Linkiu sėkmės, drąsos ir ryžto žengiant į beribį pasaulį...
Manta Bajelytė, 12b

Dar tiek daug norisi pasakyti ir padaryti. Bet „deja... Laikas išeiti ir nebesugrįžti...Gaila palikti mokyklą, kurioje prabėgo tiek nuostabių dienų, kurioje buvau apsupta draugų meilės. Čia mane išmokė kovoti ir siekti savo tikslo. Tikiuosi, kad Jus, Mokytojai, visada puoš graži šypsena...
Renata Martinaitytė, 12a

Laikas skuba... Atmintyje išliks mano Pirmoji Mokytoja, Auklėtojos ir daug draugų. Skaudu skirtis, bet reikia... Reikia nusiteikti optimistiškai, ir viskas bus gerai.
Kristina Norkutė, 12b

Kur tu, brangus vaikystės mano slenksti, Mokyklos suole, paprastas, grubus?
O leiskit, mokytojai, nusilenkti,
Kad šiandien aš esu žmogus.
Laura Valytė, 12 a

Šioje mokykloje mokiausi tik dvejus metus, todėl spėjau tik apšilti kojas...Dabar labiausiai trokštu išlaikyti egzaminus. O visiems klasės draugams linkiu nepamiršti mokyklinių metų.
Erika Noruišytė, 12a

Man čia tikrai patiko. Sutikau labai daug gerų draugų, mokytojų, kurie man nemažai padėjo. Labiausiai esu dėkinga auklėtojai N. Vengraitienei.
Kristina Bucatė, 12b

Mokykloje prabėgo patys gražiausi gyvenimo metai. Tenka atsisveikinti su mokytojais bei auklėtoja N.Vengraitiene. Šioje mokykloje mokiausi tik ketverius metus, bet spėjau visus pamilti, todėl labai sunku ir skaudu ištartti „Sudie“.
Jolanta Juškytė, 12b

Klasėje buvo visko: ir pykčių, ir juokų. Net nepastebėjom, kaip tapom dvyliktokais. Bus sunku išsiskirti, nes nemažai laiko praleidome drauge. Aš pasiilgsiu senosios mokyklos, mokytojų ir, žinoma, draugų.
Deimantė Maižiūtė, 12a

Man mokykla visada asocijuosis su vaikyste, nerūpestingomis dienomis, artimais draugais, džiaugsmiais ir nusivylimais ...Dvelkiant šiltam vėjeliui, žaidėme mokyklos kieme, paūgėję vaikščiojome kalbėdamiesi apie pamokas. Pasiilgsiu pamokų rimties, netgi abitūros egzaminų karštligės...
Raimonda Katkevičiūtė, 12a

Mokykla – tai antrieji namai, o tų namų mama – auklėtoja, kuri kaip bitutė skuba visus paguosti, visiems padėti. Čia prabėgo gražiausios ir nerūpestingiausios mano dienos.
Renata Rudytė, 12a

Taip greitai prabėgo tie dvylika metų...Sunku išsiskirti su draugais ir mokytojais, kurie mus išleidžia į gyvenimo kelią.
Osvaldas Žurauskas, 12b

Einu mokyklos koridoriais, žvelgiu į veidus ir nejučia į širdį skverbiasi liūdesys...Atrodo, taip neseniai buvau maža nerūpestinga mergaitė, o dabar esu atsakinga už savo ateitį, už savo gyvenimą... Visada su šypsena prisiminsiu mokyklinius metus ir lauksiu susitikimo su draugais.
Inga G.,12b

Sudie, Mokykla, mums sunku tave palikti, bet visada norėsim tave prisiminti, nes esi ir būsi antrieji namai. Prabėgs dienos ir metai, tačiau tu visada liksi mūsų širdyse.
Edmundas ir Valdas, 12a

Išskrendam kaip paukščiai ... Ne vienas nubrauks ašarą, ne vienas bus sunku išsiskirti su mokykla, kur pirmą kartą parašėm žodį „Mama“, kur susiradom tiek draugų, susipažinom su mokytojais... Tiesiam sparnus į ateitį. Vieniems bus sunku, kitiems linksma, bet čia mes patyrėm pirmą meilę, pajutom išsiskyrimo skausmą... Tariam AČIŲ savo mokytojams už jų gerumą, supratingumą ir šilumą...
Dovilė, 12a

Šis pavasaris – tai paskutinis pavasaris mokykloje. Turbūt todėl širdyje jaučiu ne tik pavasarinį džiaugsmą, bet ir artėjančios laisvės nerimą. Jaučiuosi kaip paukščiukas, kuris bijo palikti savo lizdą ir pakilti į pirmąjį skrydį...
Monika Krumplytė, 12a

Mokyklos aš ilgėsiuos – čia prabėgo pačios įsimintiniausios akimirkos...
Rasa Milisevičiūtė, 12a

*Tu neliausi man šviesti
Pirmo rytmečio saule,
Kai einu taką tiesi
Iš tavęs per pasaulį.
A.Šešplaukis*

Laikas mokyklos suole prabėgo nepastebimai, tik dabar pradėdu suprasti, kokie gražūs buvo tie metai...
Eglė Kriukaitė, 12a

Gaila palikti gerus mokytojus, o ypač auklėtoją... Ačiū už viską. Čia palieka dalelė mano širdies...Sudie..
Laura Kavaliauskaitė, 12b

Dvejų metų, praleistų Linkuvos vidurinėje, nepamiršiu niekada...
Viltautė Beleckaitė, 12a

Atrodytų keista, tačiau mokykloje labiausiai įsitrėžė frazė: „Mokais, mokais, bet vis tiek kvailias mišči“: Kam tada mokytis? Deja, mokytytis reikia, o dvylika metų – tik didžiojo mokslu pradžia.
Mindaugas Navickas, 12a